

diskussion. Men jeg vil dog glæde mig over, at det ikke er alle sager i Folketinget, der skal dobbeltbehandles med 3 ugers mellemrum, for så kunne det godt være lidt svært at nå arbejdet igennem.

Jeg vil blot understrege, at vi er tilhængere af EU-samarbejdet, at vi er tilhængere af, at der er en domstol. Vi er også tilhængere af, at Danmark retter sig efter domstolsafgørelser. Vi synes, at Domstolens afgørelse i den her sag er ganske bemærkelsesværdig og vidtrækkende, og derfor vil vi selvfølgelig også arbejde videre med konsekvenserne af en sådan dom og følge regeringens arbejde i den her sammenhæng.

Jeg synes så også, som jeg også sagde under forespørgselsdebatten, at vi også kan bruge det her konstruktivt og sige, at det har været en nyttig afgørelse, der er kommet, fordi den også har været en øjenåbner for os i retning af, hvordan vi skal forholde os til direktiver i fremtiden.

Det var så også det, synes jeg, der fremgik af den høring, vi havde i Europaudvalget om Domstolen og Domstolens arbejde. Der var det klare ved den høring vel, at den fortalte os, at vi skal være meget præcise med de formuleringer, vi har i vores direktiver, og at runde formuleringer, som kan løse nogle politiske problemer, måske ikke er det, man skal benytte sig alt for ofte af i en EU/EF-sammenhæng.

Vi vil så nok spørge justitsministeren i forbindelse med, at vi skal have et udvalgsarbejde – det går jeg også ud fra at ordføreren er interesseret i – om, hvad konsekvenserne egentlig vil være, hvis vi ikke vil følge dommen. Hvad betyder det for Danmarks situation? Justitsministeren har sagt, at justitsministeren ikke kan sidde som justitsminister. Det er jo klart nok. Det må man da håbe at ingen justitsminister for så vidt kan. Så kunne vi så få en justitsministerløs regering.

Men man kunne jo også spørge lidt bredere: Hvad er så konsekvensen for Danmark? Det synes jeg ville være nyttigt at få belyst. Jeg går da også ud fra, at hr. Morten Messerschmidt vil bidrage med adskillige spørgsmål i forbindelse med sit eget lovforslag, som så måske kan afklare nogle af de ting, som forbløffer os lidt i selve beslutningsforslaget.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, det er rørende at høre den omsorg, som fru Lone Dybkjær nærer for den danske justitsminister, og jeg har jo også kunnet konstate-

re, at ordføreren eget parti er meget interesseret i at komme i regering med benævnte justitsminister, måske under en regeringsleder, som man for ganske kort tid siden benævnte som ond. Det synes jeg jo er interessant.

Derfor må man sige, at der i hvert fald er en vis vilje i ordføreren parti til at komme i regering. Det leder mig hen til at spørge: Hvor rart synes ordføreren det er at være i regering i EU-sammenhæng, når man kan se, at det faktisk slet ikke er Ministerrådet, som har den store betydning, at det faktisk slet ikke er politikere, der har den store betydning for, hvordan EU-samarbejdet udvikler sig?

Synes ordføreren ikke, der er et principielt problem i, at det skal være 25 dommere, der afgør, hvordan EU-samarbejdet skal skrues sammen, og at man tilsyneladende ikke må rette en kritik af det, når dommerne helt klart overtræder traktaten, helt klart går uden om deres kommissorium? Så må man som politiker ikke engang sige noget imod det.

Jeg kan ikke forstå det, som ordføreren netop har fremført, på anden måde. Derfor vil jeg bare høre, hvad det egentlig er for en indstilling, som ordføreren har til en regerings position i EU-sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Altså, for det første er der ikke tale om, at Det Radikale Venstre indgår i en VKR-regering. For det andet foretrækker vi klart, hvis vi endelig skulle i regering, at være i regering sammen med folk, der har respekt for et EU-samarbejde og ønsker et EU-samarbejde frem for med mennesker, der ikke gør det.

Selvfølgelig kan man godt forundre sig over en dom. Der er ikke tale om, man ikke kan være kritisk over for en dom i den forstand, at man forholder sig til den og prøver at forholde sig kritisk til, hvad der i øvrigt foregår i domstolen. Det er bare ikke det samme som det, ordføreren foreslår, nemlig at man skal lade være at rette sig efter en dom, med andre ord træde uden for et retsligt samarbejde, ikke respektere retsligt samarbejde. På anden måde kan forslaget ikke forstås.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det er sandelig heller ikke meningen. Det er i den grad sådan, det skal forstås, det kan jeg